

Factsheet Inburgering

Stand van zaken

De Wet Inburgering geeft gemeenten een belangrijke verantwoordelijkheid in het aanbieden van een inburgeringsvoorziening aan potentiële inburgeraars. Een inburgeringsvoorziening wordt succesvol afgerond met een inburgeringsexamen, met de onderdelen Kennis Nederlandse Samenleving, Toets Gesproken Nederlands en Elektronisch Praktijkexamen.

Immigranten hebben een plicht tot inburgeren als ze het Nederlanderschap nog niet bezitten en niet uit een EU-land afkomstig zijn. Anderen hebben die plicht niet, maar voor hen zou het wel nuttig zijn om een inburgeringscursus te volgen (de zogenaamde vrijwillige inburgeraars).

Het huidige kabinet heeft duidelijke ambities geformuleerd op het gebied van inburgering (in het Deltaplan Inburgering). Het doel van 60.000 inburgeraars per jaar in de periode 2008-2011 is tot op heden niet gehaald.

Gemeenten komen in toenemende mate toe aan de vrijwillige inburgeraars. De meeste verplichte inburgeraars zijn immers al op traject zijn gezet of er is 'een handhaving afgegeven' (inburgeraars laten weten

zichzelf voor te bereiden op het examen). Het zal in 2010 en 2011 de voornaamste uitdaging zijn vrijwillige inburgeraars te bereiken en een traject met hen te starten.

Het is een van de uitdagingen om zicht te krijgen op de omvang en de wensen van vrijwillige inburgeraars in zicht te krijgen. Maar ook mét dat inzicht is het lastig om grote aantallen inburgeraars een traject te laten starten.

In deze kabinetsperiode zijn geen grote wijzigingen van de Wet inburgering meer te verwachten. Momenteel bekijkt het kabinet opnieuw of ook EU-onderdanen verplicht kunnen worden om in te burgeren.

Ontwikkelingen

Het Participatiebudget komt vanaf 1 januari 2010 voor alle gemeenten beschikbaar. Dat betekent onder meer dat de verdeling van het geld via outputverdeelmaatstaven plaatsvindt. Gemeenten worden vanaf 2012 gefinancierd op basis van de resultaten in 't-2' (dus 2010).

Voor inburgering bestaan drie maatstaven:

- Het aantal vastgestelde inburgeringsvoorzieningen (20%).
- Het aantal vastgestelde duale inburgeringsvoorzieningen en taalkennisvoorzieningen (30%).
- Het aantal personen dat het inburgeringsexamen of het staatsexamen NT2 I of II heeft behaald (50%).

In de tweede tranche wijzigingen van de Wet Inburgering is ook het Persoonlijk InburgeringsBudget (PIB) wettelijk verankerd. Met een PIB kan een inburgeraar een op maat gesneden programma in een trajectplan aan de gemeente voorleggen. In 2009 wordt de pilot voor het PIB afgerond en de kennis beschikbaar gesteld voor andere gemeenten zodat zij dit ook op kunnen pakken.

De invoering van integrale dienstverlening op de werkpleinen, die 1 januari 2010 gerealiseerd moet zijn, betekent dat allerlei gemeentelijke loketten op één locatie aanwezig zijn. Dat biedt de mogelijkheid om inburgering daar ook onder te brengen. Op dit moment loopt een pilot om inburgering op te nemen in de structuur van de werkpleinen. Eind 2009 worden handreikingen aan andere gemeenten geboden.

Inzet gemeenten

Met het oog op de invoering van het PIB is van belang om inburgering onder te brengen in een bredere participatievisie. Zo kunt u als gemeente beter vanuit de klant denken in plaats vanuit de mogelijkheden die de individuele wetten bieden (Wet Werk en Bijstand, Wet Inburgering en Wet Educatie Beroepsonderwijs). Het hangt van de gemeente af of inburgering als een apart vraagstuk wordt gezien, of dat het beleid en de organisatie bijdragen aan het vergroten van de algehele participatie.

Bij inburgering kunt u het belang van participatie vertalen in een aanbod van duale trajecten: een combinatie van een inburgeringstraject met werk, reïntegratie, beroepsonderwijs, vrijwilligerswerk, opvoedingsondersteuning en ondernemerschap. Gemeenten krijgen veel ruimte van het rijk om op creatieve wijze deze duale trajecten vorm te geven.

Maatwerk

Door een goede intake moeten gemeenten vaststellen wat de potentie is van een inburgeraar en welk traject bij diegene past. Voor hoger opgeleide, initiatiefrijke inburgeraars, past een PIB.

Voor inburgeraars die zich richten op de arbeidsmarkt, is het goed om een traject aan te bieden dat na het behalen van het examen (A2-taalniveau) opleidt tot B1. Teneinde de voortgang van het inburgeringstraject in de gaten te houden, is het belangrijk dat iedere inburgeraar bij de gemeente één contactpersoon heeft.

Het benaderen van inburgeraars vraagt creativiteit. In veel gemeenten is het Bestand Potentiële Inburgeraars bijna leeg en moeten via andere kanalen inburgeraars worden gevonden.

Bedenk van te bedenken wat geschikte strategieën zijn.

Voorbeelden van mogelijkheden:

- Gerichte wervingscampagnes in de stad.
- Het benaderen via migrantenorganisaties
- Een geïntegreerde intake op wijkniveau of op het Werkplein waardoor iedereen met een taalprobleem in het kader van de WI of WEB geholpen kan worden
- Het inzetten van herkenbare ambassadeurs uit de eigen gemeenschap
- Gebruiken maken van de netwerken van inburgeraars die al een traject zijn gestart.

Aanbod vanuit de VNG

De VNG heeft een aantal speerpunten in haar lobby rond inburgering:

- Erkenning van laagdrempelige participatievoorzieningen met een inburgeringscomponent (omdat voor niet iedereen een examen haalbaar is).
- Een landelijke database om vrijwillige inburgeraars te vinden.
- Het voortzetten van marktwerking in het inburgeringsonderwijs
- Kinderopvang voor vrijwillige inburgeraars
- Bredere toepassing van het PIB.

Ook wil de VNG af van de controlezucht van het rijk (zoals die blijkt uit de serie outputverdeelmaatstaven).

Zie voor meer informatie: www.vng.nl > Beleidsvelden > Sociale zaken, integratie en zorg > Integratie > Inburgering.

Op de website zijn onder Praktijkvoorbeelden tal van notities en voorbeelden (bijvoorbeeld van wervingscampagnes voor inburgeraars) van andere gemeenten te vinden.

Ook www.handreikinginburgeringgemeenten.nl van VROM biedt veel informatie.